

Președintele Academiei Române, Ioan-Aurel Pop, rectorul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, a afirmat miercuri, 3 aprilie, la ceremonia în care i-a fost decernat titlul de Doctor Honoris Causa al ASE, că nicio țară și niciun popor de pe lumea asta nu merită și nu trebuie să trezească ură, transmite Agerpres, preluat de Romanian Global News.

"Dacă ajungem să știm și să prețuim ceea ce au făcut strămoșii nu devenim, probabil, mai deștepți și nici nu putem prevedea viitorul. Dar putem dobândi o altă virtute. Nu doar aceea de a înțelege mai bine prezentul și de a ne adapta mai bine vieții acesteia pe care-o trăim. Și dacă nu reușim cu toții să iubim pământul, cum au făcut oamenii Evului Mediu, și în cazul nostru să iubim pământul acesta și acest popor și dacă unii dintre noi își iau lumea-n cap după o dreaptă cumpănire, deci dacă nu reușim cu toții să iubim pământul, măcar să nu-l urâm. Să nu urâm nici țara aceasta și nici oamenii ei. Nicio țară și niciun popor de pe lumea asta nu merită și nu trebuie să trezească ură. Iar înțelepții noștri ne transmit, dacă știm să le descifrăm mesajele, un testament minunat: setea de adevăr și de dreptate, învăluite, amândouă, în iubire și bunătate", a spus academicianul.

În cuvântul său, intitulat "Lumea social-economică a Evului Mediu", Ioan-Aurel Pop a evidențiat valorile acestei perioade și a îndemnat să nu o judecăm "în funcție de ideile considerate progresiste ale secolelor al XVIII-lea și al XIX-lea, adică în funcție de libertate, egalitate, frăție, concurență, capital, liberalism, individualism", evidențiind că "valorile Evului Mediu erau cu totul altele, ele bazându-se pe ierarhie, supunere, credință, privilegiu, onoare, comunități sau corporații".

Pop a explicat de ce "cu o țară așa de generoasă în produse ale solului și subsolului nu au ajuns românii să fie mari negustori și i-au lăsat pe alții să le valorifice mărfurile", invocând "handicapul istoric care a rămas" până în zilele noastre.

Potrivit istoricului, acesta ar fi legat, în Transilvania, de discriminarea românilor, inițial, pe motive confesionale, ceea ce a dus la confiscarea pământurilor, iar în Țara Românească și Moldova, unde, deși pământurile au rămas în stăpânire românilor, aceștia s-au confruntat cu "jaful instituit de migratori (mai ales de valorile de pecenegi, cumani și tătari) și continuat la scară largă de turci".

Președintele Academiei i-a îndemnat pe cei prezenți la eveniment să-și amintească de satul românesc, "cu totul altul, pe-acolo pe unde el mai există și nu s-a stins în ruină și uitare", decât cel din lumea zugrăvită de Coșbuc în "Nunta Zamfirei".

"Nunta Zamfirei", deși una țărănească, pare împărătească, botezurile copiilor și prohodirile morților, fetele cu marame de borangic și cu părul mirosind a flori de primăvară, muierile vajnice care erau talpa casei și bărbații dedicați muncii tăcute, bunicii cu argint în plete și bunicile torcând fus după fus, senine și tăcute, suspinând din când în când, la amintirea vreunui gând din viețile lor trecute...Toți aceștia și toate acestea au fost și nu mai sunt, dar existența lor a fost la fel de reală ca și existența noastră. Ei au fost viață, iar viața, fie și cea trecută, tot viață rămâne", a spus președintele Ioan-Aurel Pop.

În cadrul ceremoniei, tradiționalul Laudatio a fost rostit de rectorul ASE din București, Nicolae Istudor.

Evenimentul a fost inclus în cadrul seriei de manifestări dedicate împlinirii de către ASE a 106 ani de existență.

Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale (AISCI) a fost înființată, prin Decret Regal, la 6 aprilie 1913.